

AD Utrechts Nieuwsblad, 7 september 2006: Speuren naar sagen

Door Joëlle Poortvliet

Bedrijfsuitjes zijn meestal wat ongemakkelijk. Zit je opeens samen in een kroeg, in plaats van op kantoor. Hoogstverwarrend. Het wordt nog erger wanneer je je collega's niet zo goed kent, zoals bij bedrijf Buro Transportopleidingen (BTO) uit Nieuwegein. De instructeurs zijn veel op pad en zien de boekhouder of secretaresse maar zelden. Over de grote houten tafel vliegen nieuwsgierige blikken heen en weer. Gelukkig - ter afleiding - is er de 'story teller' (acteur) Bart Schouten. Vandaag in de rol van Johannes de Drul, achterkleinzoon van een kroegbaas uit de Zeven Steegjes. Uit welke tijd hij komt vertelt het verhaal niet, maar met zijn zwarte hoed en sjofele jas past hij slecht in de 21ste eeuw.

Hoe dan ook, Johannes spoort de groep aan hun glas te legen en mee op stap te gaan. Vanaf het restaurant op de Drift neemt hij de acht transportexperts mee naar de voet van de Domkerk. "Vandaag gaan we speuren naar sagen en legenden van twee voor Utrecht belangrijke bevolkingsgroepen: hoeren en heiligen." De scepsis straalt van de gezichten, maar na tien minuten is die verdwenen. Johannes krijgt het voor elkaar de groep te boeien met verhalen over Sint Maarten, Zuster Bertken, Paus Adriaan en wellicht wat minder moeilijk: over de dames van lichte zeden uit het middeleeuwse Utrecht.

Het geniale aan dit stadsavontuur is dat de Drul telkens begint met een wonderlijk verhaal, waarvan je nauwelijks kunt geloven dat het waar is, om vervolgens te wijzen op een steen in de muur of in de straat waar een afbeelding uit het verhaal op staat. Bovendien neemt hij de groep mee naar stukjes Utrecht die je zelf niet zo gauw zou opzoeken: oude klosstertuinen, steegjes, smalle straatjes tussen de Springweg en de singel. Het heeft hem een jaar aan voorbereiding en studie gekost om deze wandeling in elkaar te zetten.

Op driekwart van de tocht houdt hij halt in de Walsteeg. Tijd voor een gedachte-experiment, aldus Johannes. Hij deelt de groep in twee-en en vraagt de helft hun ogen te sluiten en een voorstelling te maken van een typisch middeleeuwse stadsbewoner. Bakker, lantaarnaansteker, schoorsteenveger. En geloof het of niet, maar het werkt. Eenmaal uit de steeg is het net of je even bij stadbewoners van eeuwen geleden hebt binnengegluurd. Door de deelnemers zelf een rol in het verhaal te laten spelen, is iedereen betrokken. Want zeg nou zelf: wat is er leuker dan een verlegen collega die als Paus Adriaan over de grachten staat te schreeuwen?